

[Rønhoft]

dog bevidste provokationer, som er med til at nedbryde den tillid og forståelse mellem brugerne og ejerne af naturen. Jeg tænker ikke i denne forbindelse på unge ryttere, der tror, at alle grønne marker er græsmarker, hvor det næppe kan skade at tage en lille galop. Jeg tænker heller ikke på de unge mennesker, der er blevet pålagt at lufte jagthunden og i ren og skær barmhjertighed over for dyret slipper det løs i områder og på tidspunkter af året, hvor det kan øve skade på vildtet. Nej, jeg tænker på de få, der hensynsløst demonstrerer, at det åbne land er folkets eje og til folkets disposition.

Lad mig nævne et par eksempler på grov overtrædelse af respekten for ejendomsretten og af respekten for naturen. Jeg har i to tilfælde inden for de sidste par år oplevet, at folk har tømt en trailer med affald langs levende hegn ude langs små, ringe befærdede markveje. Det var måske for at spare en afgift til affaldsdepotet. I begge tilfælde kunne en underskrift og adresse på en krydsogtværs afsløre synderne. Det fortrød de senere.

Også luftning af hunde, især jagthunde, kan give anledning til konflikter.

Jeg nævner disse forhold for at opfordre alle de grønne råd til at medvirke til, at den slags overtrædelser undgås. Også grundejerforeninger og spejdernes organisationer kan bidrage til, at intentionerne i loven efterleves. Også miljøministeren kan i forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelser medvirke til, at der bruges flere kræfter på oplysning om, hvordan man bruger naturen. Og lad mig så for en ordens skyld tilføje, at al den oplysning ikke kun er for at imødekomme landmænd og skovejere, men også af hensyn til dyrelivet, faunaen.

Vi sammenligner os ofte med landene omkring os. Men i denne forbindelse er det vanskeligt, al den stund naturarealerne i forhold til befolkningstætheden er væsentlig mindre i Danmark end f.eks. Sverige, Norge, Finland, Tyskland og England. Der er altså en risiko for, at sliddet på vor sparsomme natur, især i Østdanmark, kan lide uoprettelig skade.

Ved udarbejdelsen af bekendtgørelser i forbindelse med de mange bemyndigelser, der ligger i disse lovforslag, skal jeg henstille til miljøministeren, at man tager hensyn til de mange modstridende interesser, der er indarbejdet i lovforslagene.

Endelig skal jeg sige et par ord om oprettelsen af et naturklagenævn, som er en nyskabelse, en god nyskabelse, og som skal ses i sammenhæng med nedlæggelsen af fredningsnævnene og Overfredningsnævnet. Det har været kendetegnet for alle høringsvar, uanset fra hvilken side de er kommet, at nedlæggelsen af fredningsnævnene og Overfredningsnævnet blev opfattet som et angreb på retstilstanden. Jeg kan hertil sige, at jeg er glad for, at ministeren har indset behovet for et naturklagenævn.

Naturklagenævnet bliver herefter fælles klagenævn for klagesagerne i de fire af lovene i miljøpakken, altså undtagen miljøbeskyttelsesloven. Det fremgår, at ministeren forventer, at Naturklagenævnet årligt skal behandle mellem 150 og 200 sager. Dermed skulle det være sikret, at nævnet ikke bliver en bureaukratisk stopklods i forhold til borgernes klagemuligheder. Det synes vi er overordentlig positivt. Det bliver altså hverken et mark- og vejfredsnævn eller hegnssyn.

Samlet vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti ser positivt på forslagene og ser frem til et grundigt og konstruktivt udvalgsamarbejde.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det, der undrer mig mest efter at have hørt den konservative ordfører, er faktisk slutbemærkningen, nemlig at De Konservative ser positivt på lovforslaget. Det vil altså sige, at De Konservative og formentlig også Venstre ser positivt på, at den private ejendomsret bliver tilsidesat, som det sker i § 23, § 24 osv. i dette lovforslag. Man ser positivt på, at udyrkede arealer nu skal være åbne for færdsel til fods og kortvarigt ophold. Blåse være med den private ejendomsret. Man ser positivt på, at offentligheden ikke må forhindres eller vanskeliggøres adgang, at der ikke må opsættes usædvanlige hegn, som man siger, trods det at alle og enhver ved, at af hensyn til rådyr og lign. bliver der sat hegn op. De må ikke sættes op mere, fordi offentligheden skal have adgang til alle steder at kunne trampe al nyplantning m.v. ned.

Det, vi kan konstatere, er altså, at dette åbenbart er, hvad Venstre og De Konservative har fået ud af deres indflydelse på forhandlingerne med miljøministeren. Det er da en konstatering.